Udskriftsdato: 14. april 2024

2019/1 LSF 155 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven og forskellige andre love (Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2019-10202

Fremsat den 26. marts 2020 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven og forskellige andre love

(Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.)

§ 1

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 8 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og § 1 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 1, stk. 2, nr. 3,* ændres »Kakao- og chokolademælk« til: »Kakaodrikke«, og efter »mælkeprodukter« indsættes: »og lign.«

§ 2

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 7 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 17, stk. 1, nr. 2,* ændres »§ 8, stk. 1 og 3,« til: »§ 8, stk. 1, 3, og 4,«.

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, § 5 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1586 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 7 b, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 4

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 8 a, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 4 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 3 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 7 b, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, § 4 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 1 i lov nr. 1586 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 9 a, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. Lovens § 1 har virkning fra og med den 1. september 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
   - 2.1. *Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.*
     - 2.1.1. *Gældende ret*
     - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
   - 2.2. *Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven*
     - 2.2.1. *Gældende ret*
     - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
   - 2.3. *Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen*
     - 2.3.1. *Gældende ret*
     - 2.3.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
   - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
     - 3.2.1. *Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.*
     - 3.2.2. *Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven*
     - 3.2.3. *Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
   - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
     - 4.1.1. *Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.*
     - 4.1.2. *Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven*
     - 4.1.3. *Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen*
   - 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
   - 6.1. *Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.*
   - 6.2. *Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven*
   - 6.3. *Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen*
7. *Forholdet til EU-retten*
   - 7.1. *Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.*
   - 7.2. *Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen*
   - 7.3. *Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Det er en prioritet for regeringen, at skattelovgivningen er hensigtsmæssig og sikrer lige konkurrencevilkår, ligesom regeringen har et ønske om, at lovgivningen følger med udviklingen i samfundet, f.eks.

når der kommer nye produkter på markedet, som kan bidrage til den grønne omstilling. Med dette lovforslag sikres, at chokoladeafgiftsloven ikke indebærer en afgiftsmæssig forskelsbehandling af kakaodrikke baseret på mælk og kakaodrikke baseret på soja, havre, mandel m.v. Dermed vil sammenlignelige produkter afgiftsmæssigt blive behandlet ens. Desuden rettes op på en uhensigtsmæssig forskelsbehandling, der ovenikøbet er til ugunst for mere klimavenlige plantebaserede produkter.

Med lovforslaget foreslås det at udvide den nuværende lempelige beskatning af kakao- og chokolademælk og andre kakaoholdige mælkeprodukter, hvor der betales en lavere afgift end efter lovens hovedregel i § 2, til at omfatte henholdsvis alle kakaodrikke og lignende kakaoholdige produkter, der er færdigfremstillede til forbrug, uanset om de indeholder mælk eller ej.

Med lovforslaget foreslås derudover at genindsætte en bemyndigelsesbestemmelse i elpatronordningen i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO_2-afgiftsloven), lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven) om, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Bemyndigelsesbestemmelsen blev utilsigtet ophævet i forbindelse med nyaffattelsen af reglerne om elpatronordningen ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer og lovtekniske ændringer af elpatronordningen).

Med lovforslaget foreslås det endvidere at genindsætte en henvisning i § 17, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter cfc-afgiftsloven) til lovens § 8, stk. 4. Henvisningen indebærer, at virksomheder, der ikke overholder kravet i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, om at føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt, kan straffes med bøde. Henvisningen til § 8, stk. 4, i cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2, blev utilsigtet ophævet i forbindelse med ændringen af § 17, stk. 1, nr. 2, ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.).

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

2.1.1. Gældende ret

Chokoladeafgiftsloven stammer tilbage fra 1922, hvor den havde til hensigt at beskatte visse luksusvarer. Efter chokoladeafgiftsloven pålægges chokolade- og sukkervarer en såkaldt vægtafgift. Hvis en vare f.eks. har karakter af en chokoladevare, skal der betales afgift af varens nettovægt, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, jf. § 2.

I den gældende lov er kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug, f.eks. kvark, budding og fromage, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, omfattet af lovens undtagelse, om at der af fritagne varer, alene pålægges afgift af den kakao, der indgår ved fremstillingen af varen (indenlandsk produktion), eller af varens indhold af kakao ved import (den såkaldte dækningsafgift), jf. § 22, stk. 1. Bestemmelsen fik sin nuværende formulering i 1972 og omfatter kun kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, som indeholder mindre end 5 pct. kakao, jf. § 1, stk. 3.

I 1972 blev der ikke taget højde for, at der i dag produceres lignende kakaoprodukter uden et indhold af mælk, såsom kakaodrikke eller budding-lignende chokoladedesserter baseret på f.eks. soja, mandler eller havre.

Efter gældende regler skal kakaodrikke og andre kakaoholdige produkter, som ikke indeholder mælk, men hvor kakaoen er karaktergivende for produktet, beskattes efter hovedreglen i lovens § 2. Det vil

sige, at der af disse produkter skal betales afgift af hele varens nettovægt, og ikke kun af den kakao, der indgår ved fremstillingen af varen (indenlandsk produktion), eller af varens indhold af kakao ved import (den såkaldte dækningsafgift). Dette indebærer bl.a. en afgiftsmæssig forskelsbehandling af henholdsvis plantebaserede kakaodrikke og kakaomælk. Til eksempel skal der for 1 l kakaodrik, som er plantebaseret, betales ca. 25,97 kr. i afgift (ekskl. moms), mens der for 1 l kakaomælk skal betales ca. 0,22 kr. i afgift (ekskl. moms).

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at undtagelsen fra hovedreglen, om at der alene pålægges afgift af den kakao, der indgår ved fremstillingen af varen (indenlandsk produktion), eller af varens indhold af kakao ved import (dækningsafgift), udvides fra at omfatte kakao- og chokolademælk til at omfatte alle kakaodrikke, der er færdigfremstillede til forbrug.

Det foreslås endvidere, at den samme undtagelse for andre kakaoholdige mælkeprodukter, f.eks. kvark, budding og fromage, udvides til at omfatte lignende kakaoprodukter, der ikke indeholder mælk og er færdigfremstillede til forbrug.

2.2. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven
2.2.1. Gældende ret

Virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer skal registreres som varemodtagere, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1, 2. pkt. Virksomheder kan dog undlade at lade sig registrere som varemodtagere og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6. Virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige stoffer omfattet af cfc-afgiftsloven, skal registreres som oplagshaver, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 1. Virksomheder kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 6. For virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsen, stilles der krav om, at de løbende skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4.

Bagatelgrænsen blev indsat i cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, og regnskabskravet blev indsat i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, ved § 2 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 om ændring af emballageafgiftsloven, lov om registrering af køretøjer og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler (Indførelse af bagatelgrænser i visse afgiftslove, udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen for terminaladgang til Køretøjsregisteret, undtagelse for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer, udskydelse af tidspunkt for offentliggørelse og anvendelse af standardkontrakter ved leasing m.v.). Samtidig blev der indsat en henvisning til § 8, stk. 4, i cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2. Formålet med henvisningen var at etablere hjemmel til, at virksomheder, der ikke overholdt kravet om at føre regnskab, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, kunne straffes med bøde.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev cfc-afgiftslovens § 13 indsat. Samtidig blev der indsat en henvisning til § 13 i cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2. I den forbindelse blev henvisningen til cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, i § 17, stk. 1, nr. 2, utilsigtet ophævet. Der er derfor ikke i dag hjemmel til at udstede bøder for overtrædelse af regnskabskravet i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4.

Det bemærkes, at der ikke er udstedt administrative bødeforelæg eller afsagt bødedomme for overtrædelse af regnskabskravet i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, (i perioden fra den 1. februar 2019 til og med den 6. marts 2020). Dette skyldes, at der ikke er indbragt prøvesager for domstolene herom, og at domstolene således ikke har taget stilling til en praksis for bødeudmålingen.

Straffesager om overtrædelse af punktafgiftslovgivningen, herunder overtrædelser af cfc-afgiftsloven,

kan efter praksis afsluttes med bøde, såfremt der ikke er tale om en forsætlig unddragelse, der overstiger 100.000 kr., hvis ansvarssubjektet er en fysisk person.

Bødestørrelsen i sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen, som kan afsluttes med bøde, fastsættes efter normalbødesystemet. En normalbøde er en bøde for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen beregnet efter standardsatser (takstbøder) før eventuelle tillæg på grund af skærpende omstændigheder og nedslag på grund af formildende omstændigheder i medfør af straffelovens §§ 81 og 82.

Ved overtrædelser af punktafgiftslovgivningen, der kan afsluttes med bøde, beregnes bøden efter praksis med en halv gang af det unddragne beløb op til 30.000 kr. og med 15.000 kr. samt én gang den del af det unddragne afgiftsbeløb, som overstiger 30.000 kr., hvis der er tale om en forsætlig unddragelse. Ved grov uagtsomhed beregnes bøden efter praksis til halvdelen.

Sager om forsætlig unddragelse af punktafgifter over 100.000 kr. afgøres som udgangspunkt med frihedsstraf, hvis ansvarssubjektet er en fysisk person. I disse sager nedlægges normalt - foruden påstanden om frihedsstraf - tillige påstand om tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til halvdelen af de unddragne punktafgifter.

Sager om overtrædelse af spiritusafgiftslovens § 1, stk. 3, (destillation) og § 36, stk. 1, (afdenaturering) karakteriseres i almindelighed som sket med forsæt til afgiftsunddragelse og medfører derfor straf efter spiritusafgiftslovens § 31, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2. Bøden i de omhandlede sager er efter praksis to gange afgiften af den fremstillede spiritus svarende til de bøder, der beregnes i smuglerisager.

Straffesager om overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lov om afgift af lønsum m.v. (herefter: lønsumsafgiftsloven) eller opkrævningsloven kan efter praksis afsluttes med bøde, såfremt der ikke er tale om en forsætlig unddragelse, der overstiger 250.000 kr., hvis ansvarssubjektet er en fysisk person.

I sager om overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, der kan afsluttes med bøde, udgør normalbøden to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, mens normalbøden udgør én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden som én gang det unddragne beløb ved forsæt, og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed.

Sager om forsætlige overtrædelser af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven, der vedrører unddragelser over 250.000 kr., afgøres som udgangspunkt med frihedsstraf, hvis ansvarssubjektet er en fysisk person. I disse sager nedlægges normalt - foruden påstanden om frihedsstraf - påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af det unddragne beløb.

Det følger af praksis, at der ved bødeudmålingen ved overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen sker fuld kumulation, således at bøderne for hver enkelt overtrædelse sammenlægges, uanset om der er tale om takstbøder eller tillægsbøder efter straffelovens § 50, stk. 2.

Efter gældende praksis er der ikke tidligere taget stilling til strafniveauet for overtrædelse af den ovennævnte ordensforskrift i cfc-afgiftsloven. Det foreslås derfor, at en overtrædelse kan straffes med en bøde på 5.000 kr. Denne ordensbøde finder anvendelse, med mindre der ved overtrædelsen tillige er unddraget punktafgift, der kan give anledning til en takstmæssig bøde på mere end 5.000 kr.

Når der straffes for unddragelse af punktafgift, er den takstmæssige normalbøde halvdelen af det unddragne afgiftsbeløb ved en forsætlig unddragelse på 30.000 kr. og derunder, og ved en unddragelse over 30.000 kr. er bøden 15.000 kr. plus en gang den del af det unddragne afgiftsbeløb, som overstiger 30.000 kr. Ved grov uagtsomhed beregnes bøden efter praksis til halvdelen af bøden for en forsætlig unddragelse.

Det bemærkes, at Folketinget ved Folketingstidende 2019-20, A, L 24 om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet), har tilkendegivet et ønske om, at bødeniveauet ved unddragelse af en række punktafgiftslove, herunder cfc-afgiftsloven, hæves til det dobbelte, så det vil svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven.

Et sådan ny bødepraksis vil medføre, at i sager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., vil normalbøden skulle beregnes som én gang det unddragne beløb ved forsæt og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. I sager om forsætlig unddragelse af punktafgifter over 100.000 kr., der kan afgøres med frihedsstraf, vil der – foruden påstanden om frihedsstraf – skulle nedlægges påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af de unddragne punktafgifter.

Domstolene vil skulle tage stilling til en ny praksis for bødeudmålingen. I relation hertil bemærkes, at Skatteforvaltningen har taget kontakt til Rigsadvokaten med henblik på, at anklagemyndigheden fører et antal prøvesager om overtrædelse af de omfattede punktafgiftslove ved domstolene.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at henvisningen til cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, genindsættes i cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2, da henvisningen utilsigtet blev ophævet ved ændringen af cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2, ved lov nr. 1728 af 27. december 2018.

En virksomhed vil dermed kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke løbende fører et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt.

2.3. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen
2.3.1. Gældende ret

Elpatronordningen omfatter varmeproducenter med kraftvarmekapacitet, der leverer fjernvarme til de kollektive fjernvarmenet og lignende fjernvarmenet. Ved kollektive fjernvarmenet forstås et fjernvarmenet, som en ubestemt kreds af brugere har mulighed for at tilslutte sig. Et kollektivt fjernvarmenet er ofte også kendetegnet ved, at varmen kommer fra et centralt kraftvarmeværk, et decentralt kraftvarmeværk, et decentralt fjernvarmeværk eller et affaldsforbrændingsværk. Ved lignende fjernvarmenet forstås som hovedregel fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser, som ligner kollektive fjernvarmenet.

Elpatronordningen indebærer, at en varmeproducents energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme på et varmeproduktionsanlæg uden samtidig at have elproduktion, på visse betingelser kan lempes, jf. CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 6, elafgiftslovens § 11, stk. 16, gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og kulafgiftslovens § 7, stk. 3, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4. Elpatronordningen omfatter også varmeproducenters energiafgifter og CO_2-afgift af forbrug af fossile brændsler og elektricitet anvendt til fremstilling af varme direkte i deres interne varmesystemer (eget forbrug af varme), jf. CO_2-afgiftslovens 7 b, elafgiftslovens § 11 f, gasafgiftslovens § 8 a, kulafgiftslovens § 7 b og mineralolieafgiftslovens § 9 a.

Afgiftslempelsen i medfør af elpatronordningen udgør forskellen mellem afgiftsbelastningen på den producerede varme og afgiftssatserne i elpatronordningen. Afgiftssatserne reguleres efter nettoprisindekset. I 2020 er grænsen for tilbagebetaling af afgift til varmeproducenter 47,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk. Den tilsvarende grænse for elbaseret varme er i 2020 61,3 kr. pr. GJ eller 22,1 øre pr. kWh

fjernvarme ab værk. Grænsen for tilbagebetaling af CO_2-afgift til varmeproducenter er i 2020 henholdsvis 14,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 5,0 øre pr. kWh fjernvarme ab værk.

Afgiftslempelse i henhold til elpatronordningen er betinget af, at varmeproducenten har eller den 1. oktober 2005 havde kraftvarmekapacitet, eller at der er tale om et centralt værk, jf. mineralolieafgiftslovens bilag 1. Det fremgår af energiafgiftslovene og CO_2-afgiftsloven, at en varmeproducent har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til et kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Endvidere skal mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden udgøres af elektricitet, jf. CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 7, og § 7 b, stk. 3, elafgiftslovens § 11, stk. 17, og § 11 f, stk. 2, gasafgiftslovens § 8, stk. 5, og § 8 a, stk. 3, kulafgiftslovens § 7, stk. 4, og § 7 b, stk. 3, og mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 5, og § 9 a, stk. 3. Elpatronordningen gælder dermed ikke for varmeproducenter uden kraftvarmekapacitet, der leverer varme til fjernvarmenettet.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning 800/2008/EF om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen).

Varmeproducenter, som får tilbagebetalt energi- og CO_2-afgift i henhold til elpatronordningen, skal indberette beløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår, jf. CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 4, elafgiftslovens § 11, stk. 21, og § 11 f, stk. 4, gasafgiftslovens § 8, stk. 13, og § 8 a, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 4 og mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, og § 9 a, stk. 4. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed. Ved en juridisk enhed forstås en selvstændig juridisk enhed identificeret ved et cvr-nummer. Indberetningen af tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen skal ske pr. selvstændig juridisk enhed, uanset eventuelle fælles momsregistrering eller underliggende produktionsenheder. Skatteforvaltningen er forpligtet til at offentliggøre oplysningerne i Europa-Kommissionens statsstøtteregister.

Ved lov nr. 331 af 30. marts 2019 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv og EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter) blev der bl.a. indsat en bestemmelse i elpatronordningen i CO_2-afgiftslovens § 7 b, gasafgiftslovens § 8 a, kulafgiftslovens § 7 b og mineralolieafgiftslovens § 9 a, som bemyndigede skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Bemyndigelsesbestemmelsen blev indsat af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde, da det blev vurderet hensigtsmæssigt, at EU's statsstøtteretsakters krav, herunder forbuddet mod støtte til kriseramte virksomheder, blev gengivet i en administrativ forskrift, så det blev mere gennemsigtigt for de virksomheder, som benytter elpatronordningen, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningen. Bemyndigelsesbestemmelsen blev udmøntet ved indsættelse af § 7 om kriseramte virksomheder i bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet.

Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev reglerne om elpatronordningen nyaffattet, som følge af, at det tidligere stk. 1, 2. pkt., og stk. 3 om udvidelse af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmeværker ikke kunne træde i kraft, da dialog med Europa-Kommissionen førte til, at det ikke ansås for muligt at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmeværker inden for

rammerne af EU-retten. Nyaffattelsen var alene af lovteknisk karakter, som følge af, at stk. 1, 2. pkt., og stk. 3 ikke kunne træde i kraft, og havde ikke materiel betydning for den gældende elpatronordning. Ved nyaffattelsen blev bemyndigelsesbestemmelsen, jf. ovenstående, utilsigtet ophævet i CO_2-afgiftslovens § 7 b, gasafgiftslovens § 8 a, kulafgiftslovens § 7 b og mineralolieafgiftslovens § 9 a.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen for skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen, genindsættes, da bemyndigelsesbestemmelsen utilsigtet blev ophævet ved nyaffattelsen af CO_2-afgiftslovens § 7 b, gasafgiftslovens § 8 a, kulafgiftslovens § 7 b og mineralolieafgiftslovens § 9 a ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Skatteministeren vil herefter i en administrativ forskrift kunne angive, hvilke præcise betingelser, der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte i form af afgiftslempelser under elpatronordningen, herunder at virksomheder, der er kriseramte, ikke må modtage statsstøtte. Der gives herved også mulighed for løbende at tilpasse den administrative forskrift til de til enhver tid gældende EU-retsakter på området.

Definitionen af kriseramte virksomheder fremgår bl.a. af gruppefritagelsesforordningen og omfatter f.eks. virksomheder under konkursbehandling og virksomheder, som har haft en meget høj gæld-egenkapital ratio i de seneste to år.

Forordninger gælder ifølge TEUF, artikel 288, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det hensigtsmæssigt, at forordningens krav gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
3.1.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

Efter de gældende regler beskattes plantebaserede kakaodrikke m.v. efter hovedreglen i chokoladeafgiftslovens § 2, dvs. med en højere afgift end den, der gælder for mælkebaserede kakaodrikke m.v. Med lovforslaget ændres denne retstilstand, så plantebaserede kakaodrikke m.v. fra tidspunktet for lovens ikrafttræden alene beskattes med den lavere afgift, der gælder for mælkebaserede kakaodrikke m.v. Indtil lovens ikrafttræden har virksomhederne pligt til at betale den gældende højere afgift for plantebaserede kakaodrikke m.v.

Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det er afspejlet i de realiserede indtægter fra chokoladeafgiften, at der alene betales afgift af kakaoindholdet af plantebaserede kakaodrikke, og ikke af varens nettovægt iht. gældende regler. De realiserede indtægter ligger til grund for den fremadrettede budgettering af indtægterne. Det skal ses i lyset af, at der ikke vurderes at være grundlag for et marked med plantebaserede kakaodrikke, såfremt der skulle betales afgift af varens nettovægt. Således skønnes lovforslaget ikke at påvirke de skønnede indtægter fra chokoladeafgiften.

Forslaget foreslås at have tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2016. Dette indebærer, at Skatteforvaltningen efter lovens ikrafttræden ikke kan efteropkræve chokoladeafgift af kakaodrikkes nettovægt tre år tilbage for plantebaserede kakaodrikke m.v. De udestående afgifter fra chokoladeafgiften skønnes med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 50 mio. kr. inkl. moms for årene 2017-2019. Virksomheder, der i perioden fra den 1. september 2016 til lovens ikrafttræden i overensstemmelse med de gældende regler måtte have betalt den højere afgift for plantebaserede kakaodrikke m.v., vil efter lovens ikrafttræden kunne få forskellen mellem den høje og den lave afgift tilbagebetalt.

3.1.2. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.1.3. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, da reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter gælder umiddelbart, og der med bemyndigelsesbestemmelsen alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.2.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

Forslaget vurderes ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt, eftersom forslaget hverken kræver udvikling eller tilretning af it-systemer.

3.2.2. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt, eftersom forslaget hverken kræver udvikling eller tilretning af it-systemer.

3.2.3. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen, da reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter gælder umiddelbart, og der med bemyndigelsesbestemmelsen alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret, herunder gruppefritagelsesforordningen krav om, at der skal foretages en række kontroller af virksomheder, som er eller vil kunne være omfattet af statslige støtteordninger.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt, eftersom forslaget hverken kræver udvikling eller tilretning af it-systemer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.1.2. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.1.3. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter gælder umiddelbart, og der med bemyndigelsesbestemmelsen alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke relevante.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

6.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6.2. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6.3. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser, da reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter gælder umiddelbart, og der med bemyndigelsesbestemmelsen alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret.

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v.

Hverken EU-Domstolen eller EU-Kommissionen ses at have taget principiel stilling til, hvorvidt justering af punktafgifter uden for det harmoniserede område kan anses for statsstøtte, når de ikke har et særligt formål ud over det rent fiskale. Det er dog utvivlsomt det generelle udgangspunkt, at medlemsstaterne uden for det harmoniserede område frit kan regulere punktafgifter, dvs. afgifter på bestemte produktkategorier. De foreslåede ændringer sikrer desuden blot, at produkter, der ud fra et forbrugersynspunkt er ens, undergives samme afgiftsmæssige behandling. Derfor er det vurderingen, at der ikke er tale om statsstøtte.

7.2. Genindsættelse af regler om EU-retlig tilpasning af elpatronordningen

Forslaget er en tilpasning af dansk lovgivning fordret af EU-regulering af statsstøtte ydet i overensstemmelse med TEUF, artikel 107 og 108.

Statsstøtte, der opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF, dvs. støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne.

Statsstøtteordninger skal derfor som udgangspunkt anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen, inden de træder i kraft, jf. TEUF, artikel 108, stk. 3, (stand still-forpligtelsen). Støtte, der ydes i strid med stand still-forpligtelsen, er ulovlig støtte, som Europa-Kommissionen kan pålægge medlemsstaterne at ophøre med at yde, hvis den vurderer, at støtten er uforenelig med det indre marked, ligesom støttemodtagerne kan blive pålagt at tilbagebetale den ulovlige støtte.

Stand still-forpligtelsen gælder dog ikke, hvis støtten er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen). Gruppefritagelsesforordningen giver medlemsstaterne mulighed for – inden for et afgrænset område og under iagttagelse af visse betingelser – at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse.

Folketinget har vedtaget en række støtteordninger herunder elpatronordningen med hjemmel i gruppefritagelsesforordningen, og de danske myndigheder er derfor forpligtet til at sikre, at alle regler i forordningen overholdes, herunder kravet om, at kriseramte virksomheder ikke må tildeles statsstøtte, som ydes med hjemmel i gruppefritagelsesforordningen. En manglende efterlevelse af denne betingelse betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til betingelserne for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Europa-Kommissionen har derfor mulighed for at rejse sager om tilbagebetaling af støtten og kan desuden fratage Danmark muligheden for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Dette vil begrænse Danmarks muligheder for at iværksætte nye støtteordninger.

Med forslaget om at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder

skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen, får skatteministeren mulighed for i en bekendtgørelse at tydeliggøre for de berørte virksomheder, hvilke EU-retlige betingelser, der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte under elpatronordningen, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

7.3. Genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag om ligestilling af kakaodrikke har i perioden fra den 6. februar 2020 til den 27. februar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Cevea, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Rederier, Danske Speditører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, DGI, DI, Energitilsynet, Finans Danmark, Finans og Leasing, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer, Frie Grundskolers Lærerforening, Friluftsrådet, FSR - danske revisorer, HK-Kommunal, IBIS, ISOBRO, It-Branchen, Justitia, Kasinoforeningen, KFUM Spejderne i Danmark, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Noah, Nærbutikkernes Landsforening, Plantebranchen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Team Danmark, Tinglysningsretten, Tobaksproducenterne, Vurderingsankenævnsforeningen og Økologisk Landsforening.

Den del af lovforslaget, som angår genindsættelse af bemyndigelsesbestemmelsen i elpatronordningen og genindsættelsen af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven, har ikke været sendt i høring, da der er tale om rettelser på baggrund af utilsigtede ophævelser.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen nævneværdige
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om ligestilling af kakaodrikke med kakaomælk m.v. vurderes ikke at indebære statsstøtte. Forslaget om genindsættelse af bemyndigelsesbestemmelse i elpatronordningen er en tilpasning af dansk lovgivning fordret af Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter vedrørende statsstøtte ydet i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I henhold til gældende ret skal alle kakaodrikke og andre kakaoholdige produkter, der er færdigfremstillede til forbrug og ikke indeholder mælk, men hvor kakaoen er karaktergivende for produktet, beskattes efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1, jf. § 2. Af disse produkter skal der derfor betales afgift af hele varens nettovægt og ikke kun af indholdet af kakao.

Chokoladeafgiftsloven indeholder imidlertid en undtagelse fra chokoladeafgiftslovens § 2, som kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug, f.eks. kvark, budding og fromage, er omfattet af, jf. chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 3. Undtagelsen indebærer, at kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, som indeholder mindre end 5 pct. kakao, alene pålægges afgift af den kakao, der indgår ved fremstillingen af varen (indenlandsk produktion), eller af varens indhold af kakao (dækningsafgift), jf. chokoladeafgiftsloven § 22, stk. 1, jf. § 1, stk. 3.

I sin nuværende udformning indebærer chokoladeafgiftsloven således, at der skal betales en markant højere afgift af f.eks. plantebaserede kakaodrikke end af kakao- og chokolademælk.

Det foreslås at ændre »Kakao- og chokolademælk« til »Kakaodrikke« og at indsætte »og lign.« efter »mælkeprodukter«.

Efter det foreslåede ligestilles alle kakaodrikke i afgiftsmæssig henseende med kakao- og chokolademælk, idet der kun skal betales afgift af den kakao, der indgår ved fremstillingen af varen (indenlandsk produktion), eller af varens indhold af kakao (dækningsafgift). Disse produkter vil herefter være omfattet af chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 3.

Endvidere foreslås det, at undtagelsen for de såkaldte andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug, f.eks. kvark, budding og fromage, udvides til at omfatte lignende kakaoprodukter, uanset om de pågældende produkter indeholder mælk eller ej. Disse lignende kakaoprodukter vil herefter være omfattet af § 1, stk. 2, nr. 3.

Det vil bero på en konkret vurdering, om et kakaoholdigt produkt uden indhold af mælk ligner et kakaoholdigt mælkeprodukt. Vurderingen skal ske ud fra en samlet bedømmelse af produktets beskaffenhed og

anvendelse. Dette er de samme kriterier, der findes i chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 3, sidste punktum, der betinger fritagelsen af, at varer ikke kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer. Kakaoholdige produkter uden indhold af mælk vil således skulle vurderes for, om de efter en samlet bedømmelse af deres anvendelse og beskaffenhed kan betragtes som en erstatning eller efterligning af enten kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug, f.eks. kvark, budding eller fromage, eller beskattede chokolade- og sukkervarer.

Den forslåede ændring medfører, at der af kakaoprodukter uden et indhold af mælk såsom kakaodrikke eller budding-lignende chokoladedesserter baseret på f.eks. soja, mandler eller havre fremover skal betales afgift af den kakao, der indgår ved produkternes fremstilling (indenlandsk produktion), eller af produkternes indhold af kakao ved import (dækningsafgift). Det vil fortsat være et krav, at produkterne er færdigfremstillede til forbrug, at indholdet af kakao i produkterne udgør mindre end 5 pct., og at produkterne efter deres beskaffenhed eller anvendelse ikke kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, sidste led, og stk. 3.

Til § 2

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, at virksomheder omfattet af registreringspligten i § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, løbende skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Regnskabet skal dokumentere, at der ikke modtages eller udleveres en mængde afgiftspligtige varer, som svarer til en afgift, der overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning. Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Regnskabskravet i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, blev indsat ved § 2 i lov nr. 1431 af 5. december 2018. Samtidig blev der indsat en henvisning til § 8, stk. 4, i cfc-afgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 2, med henblik på, at virksomheder, der ikke overholdte kravet om at føre regnskab, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, kunne straffes med bøde.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev henvisningen i cfc-afgiftslovens i § 17, stk. 1, nr. 2, til lovens § 8, stk. 4, utilsigtet ophævet.

Det foreslås at ændre *§ 17, stk. 1, nr. 2,* så henvisningen til § 8, stk. 4, genindsættes.

Dermed vil en virksomhed kunne blive straffet med bøde, hvis virksomheden ikke overholder kravet om at føre regnskab, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4.

Efter gældende praksis er der ikke tidligere taget stilling til strafniveauet for overtrædelse af den ovennævnte ordensforskrift. Det foreslås derfor, at en overtrædelse kan straffes med en bøde på 5.000 kr. Denne ordensbøde finder anvendelse, med mindre der ved overtrædelsen tillige er unddraget punktafgift, der kan give anledning til en takstmæssig bøde på mere end 5.000 kr.

Når der straffes for unddragelse af punktafgift, er den takstmæssige normalbøde halvdelen af det unddragne afgiftsbeløb ved en forsætlig unddragelse på 30.000 kr. og derunder, og ved en unddragelse over 30.000 kr. er bøden 15.000 kr. plus en gang den del af det unddragne afgiftsbeløb, som overstiger 30.000 kr. Ved grov uagtsomhed beregnes bøden efter praksis til halvdelen af bøden for en forsætlig unddragelse.

Det bemærkes, at Folketinget ved Folketingstidende 2019-20, A, L 24 om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet) har tilkendegivet et ønske om, at bødeniveauet ved unddragelse af en række punktafgifts-

love, herunder cfc-afgiftsloven, hæves til det dobbelte, så det vil svare til bødeniveauet ved overtrædelse af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven.

Et sådan ny bødepraksis vil medføre, at i sager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., vil normalbøden skulle beregnes som én gang det unddragne beløb ved forsæt og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. I sager om forsætlig unddragelse af punktafgifter over 100.000 kr., der kan afgøres med frihedsstraf, vil der – foruden påstanden om frihedsstraf – skulle nedlægges påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til størrelsen af de unddragne punktafgifter.

Domstolene vil skulle tage stilling til en ny praksis for bødeudmålingen. I relation hertil bemærkes, at Skatteforvaltningen har taget kontakt til Rigsadvokaten med henblik på, at anklagemyndigheden fører et antal prøvesager om overtrædelse af de omfattede punktafgiftslove ved domstolene.

Til § 3

CO_2-afgiftslovens § 7 b fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som samtidig ikke producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeværk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. CO_2-afgiftslovens § 7 b, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. CO_2-afgiftslovens § 7 b, stk. 3. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2020 overstiger 14,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 5,0 øre pr. kWh, jf. CO_2-afgiftslovens § 7 b, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til TEUF, artikel 107, stk. 1, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning 800/2008/EF om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved § 1, nr. 2, i lov nr. 331 af 30. marts 2019 blev der bl.a. i elpatronordningen indsat en bestemmelse, som bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen.

Ved § 5, nr. 6, i lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev CO_2-afgiftslovens § 7 b nyaffattet. Bemyndigelsesbestemmelsen, som blev indsat ved lov nr. 331 af 30. marts 2019, blev utilsigtet ophævet ved nyaffattelsen af CO_2-afgiftslovens § 7 b ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Det foreslås i stk. 5, at indsætte et *2. pkt.* om, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke skal kunne opnå tilbagebetaling efter CO_2-afgiftslovens § 7 b, stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. Dermed genindføres den ophævede bemyndigelsesbestemmelse vedrørende elpatronordningen i CO_2-afgiftsloven.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne gengive, hvilke betingelser

der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter CO_2-afgiftslovens § 7 b, stk. 1-3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge TEUF, artikel 288, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren, så det bliver mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningen, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit. 2.3.

Til § 4

Gasafgiftslovens § 8 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeværk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 3. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2020 overstiger 47,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til TEUF, artikel 107, stk. 1, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning 800/2008/EF om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved § 3, nr. 3, i lov nr. 331 af 30. marts 2019 blev der bl.a. i elpatronordningen indsat en bestemmelse, som bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen.

Ved § 2, nr. 6, i lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev gasafgiftslovens § 8 a nyaffattet. Bemyndigelsesbestemmelsen, som blev indsat ved lov nr. 331 af 30. marts 2019, blev utilsigtet ophævet ved nyaffattelsen af gasafgiftslovens § 8 a ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Det foreslås i stk. 5, at indsætte et *2. pkt.* om, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke skal kunne opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. Dermed genindsættes den ophævede bemyndigelsesbestemmelse vedrørende elpatronordningen i gasafgiftsloven.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne gengive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1-3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge TEUF, artikel 288, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt

ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren, så det bliver mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningen, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit. 2.3.

Til § 5

Kulafgiftslovens § 7 b fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeværk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 3. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2020 overstiger 47,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til TEUF, artikel 107, stk. 1, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning 800/2008/EF om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved § 4, nr. 2, i lov nr. 331 af 30. marts 2019 blev der bl.a. i elpatronordningen indsat en bestemmelse, som bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen.

Ved § 3, nr. 6, i lov nr. 1585 af 27. december 2019 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love blev kulafgiftslovens § 7 b nyaffattet. Bemyndigelsesbestemmelsen, som blev indsat ved lov nr. 331 af 30. marts 2019, blev utilsigtet ophævet ved nyaffattelsen af kulafgiftslovens § 7 b ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Det foreslås i stk. 5, at indsætte et *2. pkt.* om, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke skal kunne opnå tilbagebetaling efter kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. Dermed genindføres den ophævede bemyndigelsesbestemmelse vedrørende elpatronordningen i kulafgiftsloven.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne gengive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1-3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge TEUF, artikel 288, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren, så det bliver mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningen, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit. 2.3.

Til § 6

Mineralolieafgiftslovens 9 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som samtidig ikke producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeværk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. mineralolielovens § 9 a, stk. 3. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2020 overstiger 47,3 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. mineralolielovens § 9 a, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til TEUF, artikel 107, stk. 1, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO_2-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning (EF) 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved § 5, nr. 2, i lov nr. 331 af 30. marts 2019 blev der bl.a. i elpatronordningen indsat en bestemmelse, som bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen.

Ved § 4, nr. 6, i lov nr. 1585 af 27. december 2019 blev mineralolieafgiftslovens § 9 a nyaffattet. Bemyndigelsesbestemmelsen, som blev indsat ved lov nr. 331 af 30. marts 2019, blev utilsigtet ophævet ved nyaffattelsen af mineralolieafgiftslovens § 9 a ved lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Det foreslås i stk. 5, at indsætte et *2. pkt.* om, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke skal kunne opnå tilbagebetaling efter mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. Dermed genindføres den ophævede bemyndigelsesbestemmelse vedrørende elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, at virksomheder skal opfylde de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne gengive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1-3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge TEUF, artikel 288, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren, så det bliver mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningen, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit. 2.3.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. juli 2020. Ikrafttrædelsen af lovens § 2 om genindsættelse af henvisning til regnskabskravet i sanktionsbestemmelsen i cfc-afgiftsloven, indebærer, at virksomheder, der ikke overholder regnskabskravet i cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4, fra og med den 1. juli 2020 vil kunne blive straffet med bøde.

Det foreslås i *stk. 2,* at lovens § 1, som angår ligestilling af kakaodrik med kakaomælk m.v., har virkning fra og med den 1. september 2016.

Med forslaget foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2020, og at lovens § 1 skal have tilbagevirkende kraft fra og med den 1. september 2016. Dette skal ses i lyset af, at Skatteforvaltningen har gennemført en række kontroller og truffet afgørelser om, at kakaodrikke, som er plantebaserede, ikke er omfattet af den gældende undtagelse for kakao- og chokolademælk, jf. § 1, stk. 2, nr. 3. Datoen den 1. september 2016 er fastsat ud fra, at Skatteforvaltningen har truffet afgørelser for perioder, der går tilbage til denne dato, og at den ordinære genoptagelse er tre år. Den tilbagevirkende kraft er begunstigende for de virksomheder, som efter gældende ret har pligt til at betale den høje afgift efter lovens hovedregel (dvs. af varens nettovægt), og har til formål at sikre, at virksomhederne ikke efter lovens ikrafttræden bliver mødt med en efteropkrævning af differencen mellem den lave afgift (efter undtagelsen for mælkeprodukter og dermed af kakaoindholdet) og den høje afgift (efter lovens hovedregel og dermed af nettovægten), idet Skatteforvaltningen er forpligtet til at opkræve i henhold til gældende ret.

Virksomhederne vil imidlertid indtil lovens ikrafttræden have pligt til at betale den høje afgift efter lovens hovedregel (dvs. af varens nettovægt) for plantebaserede kakaodrikke m.v.

Virksomheder, der i perioden fra den 1. september 2016 til lovens ikrafttræden i overensstemmelse med de gældende regler måtte have betalt den højere afgift for plantebaserede kakaodrikke m.v., vil efter lovens ikrafttræden kunne få forskellen mellem den høje afgift og den lave afgift tilbagebetalt.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov	*Lovforslaget*
	§ 1
	I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 8 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og § 1 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, foretages følgende ændring:
§ 1. - - - 1)-11). - - - Stk. 2. Fritaget for afgift efter kap. 1 er: 1)-2). - - - 3) Kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug. 4)-6). - - - *Stk. 3.* - - -	**1.** I *§ 1, stk. 2, nr. 3,* ændres »Kakao- og chokolademælk« til: »Kakaodrikke«, og efter »mælkeprodukter« indsættes: »og lign.«.
	§ 2
	I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 7 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, foretages følgende ændringer:
§ 17. - - - 1). - - - 2) overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og 3, § 13, 1. pkt., eller § 14, stk. 2-5, 3). - - - *Stk. 2-4.* - - -	**1.** I *§ 17, stk. 1, nr. 2,* ændres »§ 8, stk. 1 og 3,« til: »§ 8, stk. 1, 3, og 4,«.
	§ 3
	I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 331 af 30. marts

2019 og § 5 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1586 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 7 b. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

1. I *§ 7 b, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 4

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, og § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 8 a. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

1. I *§ 8 a, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 331 af 30.

marts 2019 og senest ved § 3 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 7 b. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

1. I *§ 7 b, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, § 4 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved lov nr. 1586 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 9 a. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

1. I *§ 9 a, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.«